

G. M. Malenkov elvtárs beszéde a Szovjetunió Legfelső Tanácsának ülésén

(Folytatás a 2-ik oldalról)

A kormány a lakosság növekvő vásárlóképeségének kielégítése érdekében az elmúlt hónapokban további intézkedéseket tett arra, hogy a tömeggyártási cikkek termelésének növelése útján, valamint az áruknak egyéb források felhasználásával történő fokozott piacra jutása útján, valamint az áruforgalmat a közszükségleti cikkek termelésébe nagyszámú gépgyártást vontunk be.

Ezeknek az intézkedéseknek eredményeként idén az 1953. július-decemberre a lakosságnak való eladásra eredetileg kijelölt 312 milliárd rubel összegű áru felül újabb 32 milliárd rubel értékű áru jut a kereskedelemből.

növelték azoknak az áruknak a készleteit, amelyekben nagy a kereslet a lakosság körében, így a gyapot, gyapjú, és szelvényzövet, kontfektós áruk, bűtor, edény, állati és növényi zsiradék, cukor, haj, hús, konzervkészleteket.

kiszélesítjük a kiváló minőségű búzási eladását. Több fa- és építőanyagot és olyan ipari árut adunk el a lakosoknak, mint a gépkocsi, motorkerékpár, kerékpár, háztartási gépek, óra, fűtőberendezések, rádiókészülékek stb.

A foganatosított intézkedések kezdik éreztetni hatásukat. Mint ismeretes, 1952-ben a kiskereskedelem volumene az előző évhez képest 10 százalékkal nőtt. Ez év első negyedében 7 százalékkal, a második évnegyedben már 23 százalékkal nőtt az előző év megfelelő időszakához képest.

Ez azonban nem elégséges. Nem lehet számunkra elegendő az áruforgalom jelenlegi volumene. Ezenkívül komoly hiányosságok vannak a kereskedelmi szervezetekben is; sok területen még nem teremtették meg a lakosság számára szükséges összes árukat biztosító kereskedelmi hálózatot. Gyakran előfordul, hogy a vásárló más városba vagy más kerületbe kénytelen utazni, hogy megvásároljon valamely árut.

A kereskedelmi és tervező szervezetek gondosan tanulmányozniuk kell a lakosság áruigényeit.

A szovjet kereskedelem lényegében következik, hogy sokoldalúan figyelembe kell venni a lakosság igényeit és legkülönbözőbb szükségleteit.

Csupán ezen az alapon lehet megszervezni az árukészletek helyesebb elosztását az ország egyes vidékei között.

A feladat az, hogy a legközelebbi két-három év alatt elegendő mennyiségű élelmiszer és ipari áru legyen az országban, hogy minden városban, minden falusi kerületben meg lehessen vásárolni minden szükséges árut.

Az ötéves terv előírja, hogy 1955-re a kiskereskedelmi áruforgalmat az állami és szövetkezeti kereskedelemben körülbelül 70 százalékkal emeljük 1950-hez képest. Minden lehetőségünk megvan arra, hogy ezt a feladatot már 1954-re teljesítsük.

A kereskedelmi szervezetek nagy mértékben felelősek a közszükségleti cikkek minőségéért, a kereskedelemnek nagy mértékben ki kell használnia a rendelkezésre álló gazdasági emelvényeket, hogy tevékenyen hathasson a termelésre a lakosság által keresett áruk termelésének növelése és olyan áruk termelésének csökkentése érdekében, amelyeket a lakosság nem keres.

Elvtársak! A nép jólétének emelése terén nagy jelentősége van a lakásviszonyok, az egészségügyi ellátás további megjavításának, az iskola- és gyermekintézményhálózat kibővítésének. Bár a háború előtt és különösen a háború

utáni esztendőben nagyarányú lakásépítés folyt nálunk, a lakásviszonyok még távolról sem kielégítőek és mindenütt erős lakáshiány érezhető. Különösen érezhető ez a városokban, hiszen a városi lakosság száma nálunk jelentősen megnőtt. Az 1926. évi népszámlálás szerint a városi lakosság körülbelül 26 millió fő volt, 1940-ben már 61 millióra emelkedett, jelenleg pedig a városok lakossága körülbelül 80 millió.

Ebben az évben jelentősen növekedtek a lakásépítést szolgáló állami beruházások

és összegük majdnem négyszerese annak, amit a háború megkezdése előtti 1940-es esztendőben költöttünk e célra. A lakásépítés azonban még mindig rosszul halad, a lakásépítési terveket nem teljesítik egészükben, az állam által erre a célra előirányzott anyagi eszközöket nem használják fel teljesen. Sok minisztérium, helyi szovjet- és pártvezető nem fordít kellő figyelmet a lakásépítésre. Még nem kevés olyan gazdasági szakemberünk van, aki nem törődik a lakással. Új vállalatok építése esetén gyakran nem építenek kellő mennyiségű lakóházat a vállalat munkásai és alkalmazottai számára és ezért sokszor az újonnan épült üzemekben nagy munkaerőhiányosságok keletkeznek. Sok építőben gyökeret vert az a rossz gyakorlat, hogy az új házakat úgy adják át használatra, hogy sokminden nem készült el teljesen, a munkákat hanyagul végezték el. Ez lerontja a lakások minőségét és a dolgozók joggal tesznek szemrehányásokat emiatt.

A feladat az, hogy megjavítsuk a lakásépítést, biztosítsuk a lakásépítés terén az állami feladatok maradéktalan teljesítését. Több iskolák, gyógy- és gyermekintézményre is szükségünk van. Az 1953. évi népgazdasági terv a múlt évhez képest előírja az iskolaépítés 30 százalékkal, az óvoda- és bölcsődeépítés 40 százalékkal és a kórházépítés 51 százalékkal való emelését.

Az iskolák, kórházak és gyermekintézmények építése az idén minden hiányosság ellenére gyorsabb ütemben halad, mint más építkezések. Sokszor előfordul azonban, hogy a kiutalt eszközöket nem teljesen használják ki és az iskola- valamint gyermekintézmény-építkezés lassan halad. Rosszul teljesítik a gyermekintézmények építésének tervét a könnyűipari vállalatoknál, ahol — mint ismeretes — sok nő dolgozik és ezért különösen nagyjelentőségű az óvodák és bölcsődék kérdése. Nem kielégítően folyik a gyermekintézmények építése Ukrajnában, Bjeloruszsiában és az OSZSZSZK több vidékén.

Az iskolák, kórházak, bölcsődék és óvodák hálózatának kiterjesztése és munkájának megjavítása terén nagy felelősség hárul az egészségügyi minisztériumra, valamint a helyi szovjet- és pártvezetőkre, amelyek kötelesek fokozni gondoskodásukat az iskola-, gyermek- és gyógyintézmény-építésről, nagyobb figyelmet kell fordítaniuk erre.

Elvtársak! Az ipar- és mezőgazdasági és a nép jólétének emelése terén előttünk álló használatos feladatok megoldása érdekében

új, jelentősen magasabb színvonalra kell emelnünk egész gazdasági és szervezési munkánkat.

Helytelen volna, ha nem látnánk azokat a lényeges hiányosságokat, amelyek az állami és gazdasági szervek munkájában mutatkoznak. E hiányosságok nem csekély kárt okoznak a népgazdaságnak. Ezekről a hiányosságokról szó volt pár-

tunk XIX. kongresszusának határozataiban. El kell ismerni, hogy a minisztériumok, valamint a helyi párt- és szovjet-szervek még nem kielégítően teljesítik a kongresszus irányelveit és nem tesznek kellő intézkedéseket a vállalatokat irányító munka megjavítására. A feladat az, hogy erőteljesebben szüntessük meg a meglévő hiányosságokat.

A vállalatok nem kielégítő irányításának példájával szolgálhat az, hogy gazdasági, pénzügyi és tervező szervek nem fordítanak figyelmet az önköltség csökkentésének kérdéseire.

Ismeretes, hogy az önköltség alapvető mutatószám, amely a vállalat egész munkájának minőségét jellemzi. Sok gazdasági vezető megelégedik erről, kevéssé érdeklik a vállalat rentabilitásának kérdéseit. Egész sor iparágban nem teljesítették az ipari termék önköltsége csökkentésének és a munka termelékenysége növelésének ez év első felévi állami tervadatait.

Az iparban még sok veszteséggel dolgozó vállalat van, amelyeknél a termékek önköltsége magasabb, mint ezeknek a termékeknek megállapított ára: az ilyen vállalatok veszteségeit a jövedelmező, a jól dolgozó vállalatok terhére fedezik. A veszteséggel dolgozó gyárak, üzemek és bányák léte — amelyek az éleljáró üzemek rovására élnek — aláássa a gazdasági számítás alapjait iparunkban, nem teremt meg a szikészes ösztönzést a felhalmozás további növelésére és károsan hat az állami költségvetés jövedelmének növelésére.

Igen sok a veszteséggel dolgozó vállalat és nagy a veszteségek összege a szén- és faiparban. Ezekben az iparágakban sok vállalat több éven keresztül nem teljesítette az önköltség-csökkentési tervet és a munka termelékenysége emelésének tervét. Ennek következtében a szén- és faiparban a termékek

önköltsége még mindig magas és a szén, valamint a faanyagok magas önköltsége készleteti nemcsak a termékek árának csökkentését, de sok más ipari termék árának csökkentését is.

1952-ben a nem jövedelmező ipari vállalatok veszteségei 16 milliárd rubelre rúgtak. Jelentős veszteségeket okoztak a nem jövedelmező vállalatok 1953 első felében is.

Az önköltségcsökkentési terv feladatok teljesítése terén mutatkozó kedvezőtlen helyzet nemcsak az iparban található meg. Még mindig magas az építkezés önköltsége és nagyok a veszteségek az építőszervek többségénél; nem teljesíti a tervfeladatokat a munkák önköltsége terén sok gép- és traktorállomás, nem kielégítő a helyzet az önköltségcsökkentés terén a folyami szállításonál, nem teljesítik a forgalmi költségek csökkentésének feladatait a kereskedelemben. A termék önköltsége csökkentésének döntő feltétele valamennyi vállalatnál a munka termelékenységének növelése. Minden lehetőségünk megvan ahhoz, hogy ezt a feladatot sikeresebben oldjuk meg. Vállalataink éleljáró technikai felszerelése helyes kihasználás esetén lehetővé teszi, hogy egyre inkább megkönnyítsük a munkát és biztosítsuk a munka termelékenységének szakadatlan növekedését. A munka termelékenységének növelése, valamint a termék önköltsége csökkentése szempontjából hatalmas jelentőségű a termelés ésszerű megszervezése, az, hogy növeljük a fő termelési folyamatokban foglalkoztatott dolgozók arányát a mellék munkákat végző, kiszolgáló és kisegítő személyzet rovására.

Az önköltség csökkentése és a munka termelékenységének növelése a szovjet nép anyagi jólétének fokozása szempontjából a termelés valamennyi ágazatában döntő jelentőségű. Minél nagyobb vállalatainknál

a munka termelékenysége, minél alacsonyabb az önköltség, annál kisebb valamennyi termék és áru ára, annál magasabb a nép életszínvonala.

A feladat az, hogy végtelenségig a termelés önköltsége kérdéseit elhanyagolásának, biztosítsuk az önköltség rendszeres csökkentését és előírjuk, hogy minden egyes vállalat rentabilis legyen.

Hogy sikeresen megoldjuk az előttünk álló feladatokat, alaposan fokoznunk kell a felelősséget az állami és gazdasági igazgatás minden láncszemének munkájában és növelnünk kell annak kulturáltságát.

Az utóbbi hónapokban végrehajtottuk a minisztériumok öszszefonását és jelentősen kibővítettük a miniszterek hatáskörét. Ezek az intézkedések kedvező eredményekre vezetnek a gazdaság vezetésében és lehetővé tették, hogy idén majdnem hat és félmilliárd rubelt takarítsunk meg. De el kell ismerni, hogy az igazgatási apparátus fenntartása még mindig sokba kerül. A kormány továbbra is javítani fogja az államapparátus munkáját és határozottabban csökkenteni a fenntartására irányuló kiadásokat. Bizonyos módosításokat kell fogadnunk a népgazdaság egyes ágai további fejlesztésére irányuló új feladatokkal kapcsolatban a minisztériumok eddig végrehajtott átszervezésén.

Népgazdaságunk magabiztosan halad a további fellendülés útján. Erőnk forrása a munkások, kolhozparasztok és értelmiségiek hatalmas aktivitása és kezdeményezése. Óriási lehetőségeink vannak fő feladatunk — a nép állandóan növekvő anyagi és kulturális szükségletei maximális kielégítése — megvalósítása terén. Szilárd meggyőződésünk, hogy rövid idő alatt nagy sikereket érünk el a feladat megvalósításában.

(Malenkov elvtárs beszédének második, a nemzetközi helyzettel foglalkozó részét holt napok számunkban közöljük.)

HARCOLJUNK MEGYÉNK ELSŐSÉGÉÉRT

A cséplőgéplelősök versenyében Gorzsás Antal is bekerült az öt legjobb közé

A megye öt legjobb cséplőgéplelőse közül Nagy János jár még mindig az élen. Védi az egyetiek elsőségét. A negyedik és ötödik helyen most ismét változás van. A negyedik helyre most Gorzsás Antal került (Hajdúböszörmény), az ötödik helyre pedig Nagy Gyula (Biharkeresztés). A tízedik jelentés alapján a helyezési sorrend a következő:

	g	mm	munkacapatvezető
1. Nagy János (Egyek)	6395	1070	Cseh Kálmán
2. Varga Ferenc (Egyek)	6374	1070	Herbák István
3. Gábor Imre (Pocsaj)	6500	1370	Kriszteszku
4. Gorzsás Antal (Hbösözrm.)	6096	1300	Andirkó Sándor
5. id. Nagy Gy. (Bkeresztés)	6086	1320	Szabó Imre

Napi cséplésben legjobbak:
Klein Sándor (Hosszúpályi) 380 1320 Sáradi Lajos
Rác János (Hbösözrm.) 359 1220 Balogh Imre
Pongó András (Pocsaj) 339 1370 Németh Károly

Állami gazdaságaink gyorsítsák a beadást

Megyénk első helyéért indult harc megköveteli állami gazdaságainktól, hogy gyorsítsák a beadás ütemét. Segítik ezzel a megyét vállalása teljesítésében, hogy augusztus 18-ra befejezzük a beadást. Az állami gazdaságok területén még nagymennyiségű gabonát tárolnak. Ha ez a gabona napokkal előbb — mint ahogy annak történni kellett volna — bekerül az állami raktárba, akkor megyénk már nem a harmadik, hanem a

második helyre került volna, augusztus 9-én.

Pontos feladat tehát, hogy a megye területén lévő állami gazdaságokban gyorsuljon a gabona átadása, de gyorsuljon a cséplés is. Túrhetetlen, hogy még most is ezrével vannak kint a keresztek az állami gazdaságok földjein.

Nyírábrány vállalta, hogy augusztus 15-re teljesíti beadását

A begyűjtésben, cséplésben a debreceni járásnak jobban kell gyorsítani az ütemet, mint eddig, hogy eredményeit javítsa. Nyírábrány már felszámolta a begyűjtésben való elmaradását. Alkalmazták a törvényt a beadást halogatókkal szemben és mint hétfőn délelőtt jelentették, már 14-re szorították le a hátralékosok számát.

A debreceni járás községei közül Nyírábrány versenyre hívja ki Nyíracsdót, Nyíradonyt, Nyírmártonfalvát, Fülpöt, Hajdúsámsont és Vámosperceset, vállalva, hogy a beadását augusztus 15-re teljesíti.

Alkotmány műszakot indítottak a Járóműjavító dolgozói

Tegnap reggel negyednyolckor röpggyűlésre gyűltek össze a járóműjavító osztályának munkásai. A VIII. osztály kezdeményezése után elhatározták, hogy a pasztus műszak után alkotmányunk ünnepének tiszteletére „alkotmány műszakot” indítanak.

A VII. osztály gyűlésén egy más után tettek fogadalmat az alkotmány műszakosok, székénylakatosok, asztalosok, fényezők. Ugy határoztak, hogy augusztus 20-ra 78 ezer forint értékben tervben felül egy személykocsi teljes javítási munkát végzik el. A kocsit vezényelt Lengyel János asztalosbrigádja, szerelését Vid Ferenc elöljáró, a kocsit borította Bácszegi József székénylakatos brigádja, a fényező munkákat Süllő elvtárs brigádja, a kocsit vízvezeték és bádogos munkát Rác János brigádja végzi.

gádja, végül a villanyszerelést Szabó IX. János végzik el.

A VII. osztály kollektívája ezen felül megfogadta, hogy szeptember 30-ig a harmadik negyedév végére 30 darab teherkocsi kőzépjavítást, 20 darab személykocsi futójavítást és a püspök-ladányi Fűtőház részére egy szénrakodó kocsit készít el, összesen 338.000 forint értékben.

